

προεισθε, λεγων, μη φοβεισθε απο των αποκτεινόντων το σωμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων τι ποιήσαι: «οίτι' επρεπε να κηρύξωσιν αναμέσον τυράννων την ύψηλήν διδασκαλίαν, ήτις είπετο να κηρυγίση και τους θρόνους των και τους αψύχους θεούς των.

„Αν και το πλέον ευγενέστερον και πλέον τελειότερον είναι ο άνθρωπος από τα πλάσματα, όσα ή πανουργική χείρ του θεού εδημιούργησεν επί γής, μόνον τούτο δεν διαφέρει παρά ολίγον τιποτε από τα όποια ονομάζομεν κτήνη, όταν δεν εκτυλίξη τας ψυχικάς του δυνατόμεις με την διδασκαλίαν των επιστημών και τεχνών ευκολα τού αφαιρείται το αυτεξούσιον, και ών εν τιμή, καθώς λέγει ο βασιλεύς Δαβίδ, δεν καταλαμβάνει, άλλα συμπεριβάλλεται με τα κτήνη και εξομοιούται με αυτά.

„Είς τοιαύτην κατάστασιν εύρίσκετο ο Έλλην προ του πολέμου. Αυτός ο πόλεμος, όστις εκ νέου κατέστρεψε τας Έλληνας πόλεις και την Κόρινθον, είναι ο άγγελος, όστις μηνύει της Ελλάδος την όξυν. αυτός, άμα έπαυσεν ολίγον και άφησε τον Έλληνα με το αυτεξούσιόν του, κηρύττει καλά και δια την πόλιν σας και δια σας, Κορίνθιοι.

„Είναι μικρά θυσία, αν ο πόλεμος ήρπασεν από τας άγκάλας τούτου υιόν, εκείνου αδελφόν, άλλου τον πατέρα ή την μητέρα. Δεν είναι τίποτε, ως προς την έρήμωσιν και την δυστυχίαν, αι όποιαι κατέβληδον πρό ολίγου την Κόρινθον. Τοιαύτη είναι, Κορίνθιοι, του πολέμου ή φύσις: εν ολίγῳ διαστήματι εξαφανίζει όσα πολυχρόνιος εірηνή ήμώρεσε με πολλούς ιδρώτας να κατασκευάσῃ και πάλιν κανείς λαός δεν δύναται χωρίς μεγάλας δαπάνας και χωρίς θυσίας να αποκτήτη έλευθερίαν, να συντρίψῃ ζυγόν, και ζυγόν, όποιον είχαν επί του τραχήλου των οι Έλληνες.

„Η πόλις σας, Κορίνθιοι, κείται εις τον Ισθμόν έχει δεξιά της και αριστερά της πηλυσίον δύο θαλάσσας. Αλλαι επαρχιαί και πόλεις ας φιλονεικούν με την Κόρινθον ή δια την ευφορίαν της γής, ή την τερπνότητα των χωριών, ή την ευκρασίαν του αέρος, ή την αφθονίαν των υδάτων, άλλα κάμμία δεν θέλει έχει ποτέ ευκολώτερον τρόπον εμπορίου από την Κόρινθον, ώστε έπεται να φθάσῃ και ευκολώτερα εις τον πλουτισμόν και την καλλονήν και σεις, Κορίνθιοι, αν δεν γένῃ μεταβολή εις την τάξιν της φύσεως, σεις μέλλετε να εύτυχήσετε εύτυχίαν ανώτεραν των άλλων.

„Αλλά προ πάντων, ω και οι ιδιοι εγνωρίσατε, σας χρειάζεται εκείνο το όπλον, με το όποιον χρεωστείτε να είσθε όλοι εφωτισμένοι από μικρού έως μεγάλου, όλοι χρεωστείτε να εξαρτήσετε εις την οσφύν σας της μαθήσεως την ακαταμάχητον ρομφαίαν, δια να αποδιώξετε την αμάθειαν, τον μεγαλήτερον έχθρον, έχθρον, όστις δουλοει και ψυχήν και σωμα, έχθρον, όστις εναντιούται εις του υψίστου την Δέλησιν, και έχθρεύει το πλάσμα με τον ίδιον πλάστην του.

„Δεν έχει χρειαν ή παιδεία από τους άσθενείς μου λόγους: αυτή είναι ή πάρεδρος τῷ θρόνῳ του θεού, ή νόμφη του θεού: αυτή υψωσε τα ευνομούμενα έθνη εις το όράμενον υψος της δυνάμεως και της εύτυχίας. Είς ταύτην την εύτυχίαν σπεύδει και ή Έλληνική Κυβέρνησις να ανυψώσῃ το Έλληνικόν έθνος, και διατάττει πανταχού των πόλεων σχο-

λεία, και ανεγείρει υπό την προστασίαν πατρός φιλοστόργου και σοφού Κυβερνήτου λαμπρά κατοικητήρια των μουσών, τας όποιας ανακαλεί εις την παλαιάν των έστιαν.

„Εχετε λοιπόν συνεργάτην εις τον ιερόν τούτον σκοπόν σας τοιούτον άνδρα, τον όποιον ή θεία πρόνοια μάς έαπέστειλε, και τον όποιον ή Εύρωπη εγνωρίσεν ως ένα των πρώτων πολιτικών της δια να προσλαμβάνῃ κοντα εις τα άλλα και τας χρείας, αι όποιαι ήμπορούν να έπωνται από καιρόν εις καιρόν εις την απόκτησιν τελείου φωτισμού.

„Κατά το παρόν έχει χρειαν ή νεολαία της Κορινθίας από την Αλληλοδιδασκτικήν μέθοδον, μεθοδον, ήτις εν ολίγῳ διαστήματι υπόσχεται να μάθῃ παίδας και κόρας τον τρόπον της αναγωγῆς, γραφῆς και αριθμητικής. Τούτο εγώ επαγγέλλομαι, και δια τούτο εστάλην από τον Σ. Κυβερνήτην. Αρκει σας, Κορίνθιοι, να γνωρίσετε, κοντα ει, όσα είπα, ότι χρεωστείτε να δώσετε εις το έθνος τον καλον τούτον έρανόν, καλους πατερας, λέγω και καλας μητερας εις το εξής χρεωστείτε να στείλετε και τα παιδια και τα κοράτια εις την μάθησιν της Αλληλοδιδασκτικής. Συλλεγισθήτε καλώς, και βεβαιώθητε αυτήν την αλήθειαν ότι, όταν αι γυναίκες ενός έθνους φωτισθώσι, τότε γενικώς το έθνος φωτίζεται: τότε αι μητέρες, καλώς με το γάλα τρέφουν τα τέκνα, ούτω και με την διδασκαλίαν δέλουν εμπνεύει εις αυτά τα ήθη, τα όποια χρεωττει να έχῃ ο ελεύθερος άνθρωπος, δια να υπερασπίξεται τη ύπαρξιν του και εύτυχίαν.

„Ναι, αξιοτίμητε Διοικητά, συ, εις του όποιου την αξιότητα ενεπιστεύθη ή σοφή Κυβέρνησις και τον φωτισμόν ταύτης της νεολαίας, συ βεβαιώσον τον λόγον μου: έχεις λόγον πολλά ισχυρότερον μου, έχεις σύνεσιν και πείρα επί τούτοις δια να κηρυχῇ ή Έλληνική ευγνωμοσύνη προς τους ενεργετούντας την Ελλάδα. Ρήξε μεγάλην φωνήν δια να την ακολουθήσουν όλοι οι παρόντες, κρίζοντες: Ζήτωσαν αι Σύμμαχοι Δυνάμεις, Ζήτω ο Έξοχώτατος ήμών Κυβερνήτης, Ζήτω ή Ελλάς.

Εφημερίς τις του Λουδίνου διίσχυρίζεται ότι το δημόσιον χρέος όλων των βασιλείων και ήγεμονιών της Ευρώπης αναβαίνει εις 744 εκατομμύρια λιτρών στερλίνων, τούτέστι τρία εκατομμύρια ολιγώτερον του δημοσίου χρέους της μόνης Αγγλίας.

Τολμηροί τινες θαλασσοπόροι εκ Ναυτουκέρ [των Όμοσπονδών Πολιτειών της Αμερικῆς] κατόρθωσαν δια μακράς επιμονής και απείρων κινδύνων να ανακαλύψωσι κατά τα πελάγη της μεσημβρίας και προς το νότιον μέρος του Βίρηνικου Ωκεανού υπέρ τας διακοσίας νήσους αγνώστους μέχρι τούδε εις τον πολιτισμένον κόσμον. Τας εύρον δε κατακνημένας από ανθρώπους, όστινες δεν εγνωρίζον κάμμίαν άλλην ανθρωπίνην μορφήν παρεκτός της ιδικής των.

Πράξεις Δικαστική.

Άρ. 881. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ Τμήματος τῆς Ἀργολίδος.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ἔστην τοῦ παύσαι-
τοῦ Ἰουλίου σημειωμένην ἀγωγὴν τοῦ Κ. Σταμάτη Μπου-
τάρη κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδωροπούλου, διὰ τῆς ὁ-
ποίας ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ τὸν πληρώτη ἐν θαλάσσοις
ἀντικειμένων εἰς κεφάλαιονταλλήρων τῆς ῥηγγίας
ἑκατὸν χιλιάδων τριακασίων Ἀρ. 2.300 ὁμοῦ καὶ τοῦ συμπα-
ροῦτος θαλασσίους τόκου, αὐτῶν, καὶ τὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἐν-
εὐθεν ἀναχωρητὴς τε, εἰς δὲ τὸν ὅσον περὶ τούτων ἀξιο-
λογουμένην ἐγγυητὴν.

Θεωρήσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 661 πρᾶξιν τοῦ Δικαστηρίου
χορολογουμένην τῇ εἰκοστῇ ἔστη τοῦ αὐτοῦ μηνός, δι-
ὃ ἐνέκρινεν ἡ ἐμπιστοσύνη ἢ ἐνεῦθεν ἀναχωρητὴς τοῦ ῥηθέν-
τος Θεοδωροπούλου, εἰς δὲ τὸν ὅσον ἀξιοχρεω- ἐγγυητὴν, δι' ὅ-
σα ὁ Κ. Μπουτάρης ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ.

Θεωρήσαν τὴν παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδωροπούλου
πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτροπὸν τῆς Ἀργολίδος, παρουσιασθεῖ-
σαν καὶ παρ' αὐτοῦ διενεωμένην πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀνα-
φορὰν χορολογουμένην τῇ τριακαστῇ πρώτῃ τοῦ ἴδιου
τοῦ Ἰουλίου, δι' ἣν παραταῖται ὅτι τινὲς τῶν δανειστῶν του
ἐπέβησαν αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἐν ᾧ παρεπιδήμει
ἐνταῦθα προσωποῦς, ἐπὶ σκοπῷ τὰ συνάξῃ ὅλγα τινὰ λει-
ψαία τῆς τύχης του, διὰ τὰ ἐκπληρώσῃ δι' αὐτῶν τὰς δικαί-
ας τῶν δανειστῶν του ἀπαιτήσεις, καὶ ἐν ᾧ ὡφείλον νὰ ἐν-
δύωσιν αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Ἀχαιῆς, ζητεῖ νὰ τῷ
συγχωρηθῇ ἐλευθερία διατριβῆς ὀλίγων ἡμερῶν ἐν εἰς τὸ Τμή-
μα τοῦτο.

Θεωρήσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 748 πρᾶξιν τοῦ Δικαστηρίου
χορολογουμένην τῇ τρίτῃ τοῦ παρόντος, δι' ἣν ἀπεφασί-
σθη νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Θεοδωροπούλος κατὰ τὴν ὁποία ἔλα-
βε κάλεσιν, εἰδὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον ἤθελε προχωρήσῃ εἰς
τὴν δίκην κατὰ τὸν νόμον.

Θεωρήσαν τὴν ἀπόκρισιν τοῦ αὐτοῦ Θεοδωροπούλου μηνί-
λογουμένην τῇ δεκάτῃ τοῦ ἐπιστάτος, δι' ἣν ἀρ-
νείται μὲν τὸ πρὸς τὸν Μπουτάρη χρεὸς του, ζητεῖ δὲ
κρίναι διὰ τὰ τρεῖς νὰ συνάξῃ ὅσα δι' ἡμῶν λειψαία τῆς πε-
ρισυίας του, καὶ τὰ προσφύρῃ κατὰ τὸν νόμον ὁμοῦ μὲ
τὸν ἰσολογισμόν του πρὸς ὅλους τοὺς δανειστάς του.

Ἀποφασίζει.

Α'. Διορίζεται ἐνταῦθα εἰρηοδόκῃς νὰ σφραγίσῃ τὰς ἀπο-
θήκας, γραφεῖα, χαρτοφυλάκια, κισώτια, βιβλία, κατὰ-
στιχα, χαρτὰ καὶ ὅσα κινῆτα πράγματα ἡθ' ἔλουν εὐρεθῇ
εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ ῥηθέντος Κ. Θεοδωροπούλου.

Β'. Ἀρχεταῖ ἡ πτωχούσι τοῦ διαληφθέντος Θεοδωροπού-
λου ἀπὸ τῆς δεκάτης 12 τοῦ ἐπιστάτος.

Γ'. Διορίζεται ὁ συνδικαστὴς Κ. Σταματελὸς Ἀντωνίου-
λο, ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς πτωχούσεως ταύτης, καὶ πρέ-
κτωρ ὁ ἑμπορὸς Κ. Γεώργιος Γυλιόρη, διὰ νὰ ἐνεργήσουν
ὅτι τὴν καθήκοντα τῶν.

Δ'. Ὁ διαληφθεὶς Κωνσταντῖνος Θεοδωροπούλος θέλει κρα-
τεῖσθαι ἐνταῦθα ὑπὸ αστυνομικὴν φύλαξιν.

Ἡ παρούσα πρᾶξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἀναγραφῇ δὲ αὐτῇ, θέλουν κολ-
λήσῃ εἰς τὴν σελαν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν καθέστηκην

ἐκκλησίαν τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς
τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ ῥηθέντος Κωνσταντῖνου
Θεοδωροπούλου.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 16 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Πρόεδρος ΛΑΞΕΛΛΑΡΟΣ ΦΟΚΑΣ.

Ο Συνδικαστὴς Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάκης.

Ἐξ Αἰγίνης, 24 Αὐγούστου.

Τὴν 17 τοῦ λήγοντος μηνός ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης
ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀργεῖ εἰς Ναύπλιον, καὶ τὴν 18 ἐσπείρας
ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν εἰς Πάρον, ὅπου ἔφθασε τὴν παρελθού-
σαν τρίτην. Σήμερον δὲ μετὰ τὸ θεληνὸν κατευοδώσῃ εἰς Αἰ-
γίνα.

Ἀλλ' ἄραγε τὰ Ῥωσικὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου ἐπληκτεν ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτροπὸς τοῦ Τμήματος
μετὰ τοῦ Προσωποῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου ἤθον εἰς προ-
σπάγησιν τῆς Α. Ε. Ὁ Κυβερνήτης ἀποδῶς ὑπεδύχθη ὑπὸ
πολυαριθμὸν λαὸν συνθηροισμένου εἰς τὸ παράλιον, ἡγουμέ-
νων πολλῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ἐρχόμενος δὲ ἐχαιρετίζθη
ὑπὸ τῶν ἐν τῇ λιμένι Ψαριῶν πλοίων μὲ 21 πυροβολή-
σεις. Οἱ μαθηταὶ τοῦ τῶν Ψαριῶν σχολείου φέροντες κλά-
δους ἐλαίας καὶ συνοδευόμενοι παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν
Κυρίου Ι. Λεωνίδου, προπορευομένων τῶν δημογεγενητῶν τῆς
κοινότητος ταύτης, κατέβησαν εἰς τὸν αἰγιαλὸν διὰ νὰ προ-
σφύρῃσι τὰ δειγμάτια τῆς ἐγκαρδίου καὶ εὐκρινούς ἀφ-
οσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ εἰς τὸν κοινὸν τούτου
τῶν Ἑλλήνων πατέρα.

Προηγούμενοι εἰκοσιτέσσαρες ἐκ τῶν Ψαριῶν παιδῶν
λευκὰ ἱμάτια ἐνδεδυμένοι, καὶ μετ' αὐτοὺς ἡγουμένου ἐπ' αὐ-
τῶν Ῥωσικὰ καράκια τοῦ αὐτοῦ σχολείου διατάσσοντα ἐπὶ δι-
σκειν στέφανον χρυσοῦν ἀνθόπλεκτον. Ὅταν δὲ ἐφθασαν ἔμ-
προσθεν τοῦ Κυβερνήτου, εἰς αὐτῶν ὁ Γεώργιος Χ. Ἀ-
ναγνώστης Δημοσθένους προσεφώνησε τάδε.

Ἐξοχώτατε,

Πολὺν καιρὸν ἐστερήθημεν ὅλοι σχεδὸν ἐν γένει τὰ βου-
γόνια φυτὰ τοῦ ἡλίου πολὺν καιρὸν ἐστενάζαμεν πικρὰ ὑπὸ
τινα ζυφερώτατον οὐρανὸν πρὶν τῆς οὐρανόθεν ἀφ' ἑξῆς σας
εἰς τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἀλλ' ἔξαίφης
λαμπραὶ καὶ διονυγεῖς μετὰ ταῦτα ἀνέκωκυρθησαν
πάντα ἐπὶ τοῖς Ἑλλησιν ὁρῶντες αἰζητοφροναίτες.
λομπρότεροι ἡμεῖς ὅσοι τότε διαδύχαται λαμπρότερος
ἡμέρας, καὶ τὸ πυκνότερον καὶ θωροτάτον νέφος τῶν πολυ-
εἰδῶν δυστυχῶν μὴ διαλύεται ἔδη πέραν τοῦ ἰδικῶν μας
ὀρίζοντος τὰ πάντα βαθμῶδιν ἀσζωγουμένῃ πλέον καὶ
ἀνέμωχοντα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐλευθέρας πατρίδος μας.

Ἦδη μάλιστα ἡ πρὸς τὰ αὐτὰ ταχέως ἐπιστροφὴ
τῆς ἡμετέρας Ἐξοχότητος δεικνύει ἐναργέστατα τὴν
αἰσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν μὴ μεταρρυθμίσεως καὶ τὴν
καταρτικὴν καὶ εἰρηρικὴν αὐτῇ ἀποκαταστάσει, ἥτις μὲν

ἔδεται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἀδύνατον πολιτείαν μας ὅλα
τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς στερεώσιν τῆς κινήσεως ἡμῶν εὐδαι-
μονίας. Εἶθε καὶ ἡ φρονίμος περιείρητος διαπραγματεύσεως
μετὰ τῆς φιλευθροπιάτης ὑπερασπίσεως τῶν εὐεργετῶν
μας τριῶν Συμμάχων Βασιλέων, νὰ προσφύρῃ τάχιστα
εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας.

Ὁ Δημήτριος Ἀνδρέα Γιαννίτση ἐπευχρήθη τὸ,

Ἄς ἐκφωνήσωμεν λοιπὸν εὐκρινῶς ἐκ ψυχῆς καὶ καρ-
δίας. Ὑψίστη θεὸς ὁ πατὴρ τῶν ἀληθῶν φώτων, ὅστις
διεφύλαξε τὸν φρονίμον Κυβερνήτην ἡμῶν, καὶ τὸν ἀπ-
έστελε ἐν καιρῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ
ἀπὸ τὰς πολυχρόνιους δυσφορίας καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς
ὁδὸν εἰρήνης, χάριτε εἰς αὐτὸν, οὐρανέ πατέρ, ζωὴν πολυ-
χρόνιον καὶ εὐδαιμονία διὰ τὰ συνεργάζεται ὁ κοινὸς εὖτος
πατὴρ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

Ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Κανάρη ἐξεφώνησε τὸ,

Τελευταῖον δὲ ἄς ἐκφωνήσωμεν ὅλοι ὅμοι μεγαλοφύωνες.
Ζήτωσαν οἱ φιλευθροπιάτοι εὐεργεταὶ ἡμῶν οἱ Κραται-
ότατοι τρεῖς Σύμμαχοι Βασιλεῖς! Ζήτω ὁ σέφης καὶ
ἀγαθὸς ἡμῶν Κυβερνήτης! Ζήτω ὁ σέφης καὶ
ἀγαθὸς ἡμῶν Βασιλεὺς! Ζήτω ἡ
Ἑλλάς! Ζήτωσαν ὅλοι οἱ εὐκρινῶς συναγωνιζόμενοι
φιλογεῖς καὶ φιλέλληνες!

Εἰς τὰς εὐχὰς ταύτας ὅλον τὸ ἐκεῖ παρερεθὲν πλῆθος
τοῦ λαοῦ συνεκφέρει ἐκάτοτε μεγαλοφύωνες τὸ Ζήτω κτλ.

Μετὰ τὸ τέλος δὲ τοῦ λόγου ἡ Α. Ε. προχωρήσας εἰς
τὸν ὁρμητὸν ἀπήτησεν ἐν τῇ μέσῃ τῶν εἰρημνίων εἰκο-
σιτεσσάρων μαθητῶν κατὰ κοράκτια φέροντα τὸν στέφανον.
Ἡ Μαργαρίτα Κασσιανὴ Γιάννη Χ. Ἀ. ἐξανδρῶ προσφύρυσσα
τοῦ στέφανου ἐξεφώνησε τοῦτους τοῦ λόγου. Δεχθῆτι,
Ἐξοχώτατε, τὸν στέφανον τοῦτον ὡς σημεῖον
μὲ γάλης εὐγνωμοσύνης.

Μετὰ τὸ τέλος τὰ μετὰ κοράκια ἐπροπορεύοντο μὲ τὸν
στέφανον πάλιν εἰς τὰς χεῖρας οἱ δὲ λοιποὶ μαθηταὶ
ἡγουμένου τῶν Κυβερνήτην, καὶ τὸν ἐσυνάδονσαν ἕως εἰς
τὴν οἰκίαν του, ὅπου τελευταῖον ἐπροσφύρουν τὰ κοράκια
τὸν ῥηθέντα στέφανον, τὸν ὅποιον ἡ Α. Ε. ἔλαβεν εὐχα-
ρίστας παρ' αὐτῶν, καὶ εὐτως διελύθη ἡ σιδαστὴ αὐτῇ
ὑπεδύχθη τῇ Α. Ε. Ὅλοι δὲ ὁ λαὸς ὑπεκινῶτο ἀπὸ τοῦ
ἀδῶν τοῦτο δῶγμα τῆς εὐγνωμοσύνης.

Τὸ ἐσπείρας δὲ ἐφωτίσθη ἡ πόλις ἀπανταχοῦ.

Προβυμνόμενοι καὶ οἱ Κορινθιοὶ νὰ μὴ μνησθῶσι ὅπισθεν
τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυμνα-
σίων, ἐφάνερυσαν εἰς τὸν Ἐξοχότατον Κυβερνήτην κατὰ
τὴν πρὸ καιροῦ ἐκεῖθεν διαβασίαν του τὴν ἐπιθυμίαν των
ταύτην. Ἡ Α. Ε. ἔτοιμος πάντοτε νὰ συντρέχῃ καὶ
εὐκολύνῃ ὅλα τὰ τοιαῦτα κοινωφελῆ καταστήματα, τοῦ
ἐχορηγήσῃ διὰ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἐκτακτοῦ Ἐπι-
τροπῶν διδασκαλοῦ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς τὸν Κύριον
Γεώργιον Κοντοπούλῃν. Ὁ κατὰ τὴν ὁδόσιν πλατεῖαν τοῦ
σχοδίου τῆς πόλεως κειμένος στρατῶν ἐπισκευασθεὶς
ἐχορηγούμενος αἱ σχολεῖν. Διὰ προεργασίας δὲ τοῦ Προσα-
ρῶν Διοικητοῦ Κυρίου Διονυσίου Ορβανῶν ἤρχισαν νὰ
γινώσκωνται ὑπὲρ τοῦ σχολείου τούτου συνδρομαὶ ἀπὸ τοῦ
κατοίκους τῆς πόλεως, καθὼς καὶ τῆς Βόχας, τοὺς ὅποιον
ἐν καιρῷ θέλωμεν δημοσιεύσει. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ καὶ ἐν-
δοῦν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
Γ. Κοντοπούλῃν, τὸν ὅποιον ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἐπαρῆν,

συνελθόντων τῶν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας καὶ πολλοῦ
λαοῦ.

« Μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῆς Κορινθίας δένειναι παραδοξὸν. ἂν
ἀκόμη εὐρίσκωνται τινες προφέροντες παρικοφάρμακους τὸ
ὄνομα τῆς περιφθήμευ Κορινθίας, Κόρθος λέγοντες ἀντὶ
Κόρινθος.

» Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἠξεύρουσι, πῶς τοῦτο τὸ ἱερὸν ἔδαφος, τὸ
ὅποιον πατοῦν οἱ πόδες των, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐτίμη-
σαν αἰῶνες μὲ τόσας λαμπρὰς πανηγύρεις καὶ ἐνδόξων ἀν-
δρῶν συνέδρια.

» Ἐλθόντες, μάλλον δὲ, κάμειαν ἰδιάνδην ἔχον πῶ-
ρὶ τῶν ἐνδόξων Κορινθίων, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ὑποκειμένα καὶ
ἐπληρωσὰν πλεὺς μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ ἔθα-
καν λαμπρὰν καὶ ἀξίαν ὕλην εἰς πολλὰ πηλλῶν συγγραφέ-
ων συγγράμματα.

» Θεωροῦν ἀδιαφόρως ὅλα ἐκεῖνα τὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας
μεγαλοπρεπείας τῆς Κορινθίου, τὰ ὅποια μῆτε τοῦ χρόνου τὸ
ὄρεσεν, μῆτε ὁ σιδηρὸς καὶ τὸ πῦρ τῆς ἐρημώσεως ἠμῶν
ῥεσαν νὰ ἀναλύσων εἰς τὸ μηδέν.

» Ἡ πόλις σας, Κορινθίσι, ὅσοι εὐρίσκεσθε εἰς ταύτην τὴν
ἀγορίαν, ἡ πόλις σας εἶναι ἡ πατρίς τῶν Τιμολέωντων. Αὐ-
τὴ ὑπέβηκεν ἡ ἀπὸ τῆς τοῦ πλοῦτος καὶ τοῦ θησαυροῦ, τὰ
ὅποια ὁ ῥήσοκιδος ἔμπορος συνάγων μὲ πολλοὺς ἰδρύτας
ἀπὸ μακρῶν, πόλιν εἶχεν ἐδῶ ἐταμιευμένα.

» Μ' ἓνα λόγον ἡ Κορινθία ἦτον ἐκεῖνη ἡ πόλις, τὴν ἐποί-
αν ἡ ἡμεροτὴς ἔκαμε καταγωγὴν δεκτικὸν διδασκαλίας θεο-
σωπύτων ἀνδρῶν, εἰς τὴν ἐν αὐτῇ τὰ μέσα διὰ τὰ ἐκ-
ρέοντα τῆς ὑψηλοτέρης καὶ ἐτελέῃ ἡμεῖς, καὶ νὰ εἰσέλθῃ
εἰς τοὺς Ἑλληνας τὴν ἀλήθην θεολατρίαν, ἥτις ὑπόσχεται
τῆς ἀγάθης καὶ μακαριότητος οὐρανοῦ.

» Τοιαύτη ἦτον ἡ πόλις σας ποτὲ, Κορινθίσι, διὰ τῆς ἀπεί-
ας τῆς ἀρχαίας λαμπρότητος, ὅσοι ἡμῶντες οὐτοῦμα, ἔδοκα
νὰ καταλάβωσι εἰς ἀγνοήσεως, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Ἐν δὲ εἰς αὐ-
τὴν ἀνὰ αὐτὸν εὐρίσκονται εἰς ἀγνοήσεως. Ἀλλὰ τάχα
ἠξεύρετε τὸ διατί;

» Ναι, ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον κάποιος ἀνάμνηστος ἐφθόρισε.
Ναι, αἰτίον ἐστάθη ἡ ἀμάθεια, τὸ κυπερὸν καὶ ἀνεπαί-
σθητον ἔπλεον, μὲ τὸ ὅποιον ἀνάμεσα πολυχρόνιον εἰρήνης οἱ
τύρανοι πολεμοὶν καταδυναστεύοντα ὑπέβηκεν. Αὐτοὶ δὲν εἰ-
χαριτοῦνται νὰ δουλεύουν σῶμα, ἀλλὰ θέλουν νὰ κάμωσι
δουλὴν τὴν ψυχὴν, καὶ πᾶσιν νὰ ἐξέλθωσι τὸ ὅποιον ὁ
θεὸς ἐχάρισε εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτεξούσιον.

» Οἱ τύρανοὶ δὲν γίνονται ποτε καλοὶ πατέρες, διὰ τὰ μορ-
φώσων καὶ μεταπλάσσωσι ἔθνη, ἀλλὰ ἐξαχρεοῦνται καὶ
πυρπολίζουσιν ἔθνη μὲ τὰς πλείν μισαράς, ραδιουργίας
καὶ σαταϊκούς τρόπους. Καὶ διατί; διὰ τὰ τυραννικὰ οἰώ-
ματα, διὰ τὰ μὴ εὐρίσκεται ἄτομον μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ δημι-
ουργοῦ του.

» Μῖος ὁ φωτισμένος ἄνθρωπος δὲν προδίδει τὸ ὅποιον
ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πλάστην του αὐτεξούσιον. Βαλλεῖ ἔμφο-
ρὸν του μύρου, μυρίαν εἰδῶν θανάτους. Ὁ αὐτεξούσιος ἀν-
θρώπος ἐκτρέφεται, καθε μὴχανὴν ὅσπῃ καὶ κωπτεῖ τὰς
ἀρετὰς, καὶ τὰ δόγματα τοῦ ὁφτισμένου, καὶ κάμει τὸν
τύραννον τῆς τῆς καὶ νὰ κρημνισθῇ ἀπὸ τὸν τυραννικὸν
θρόνον.

» Διὰ τοῦ φωτισμένου καὶ γνωρίζοντος τὸ αὐτεξούσιον
μετὰ τὴν αἰσιν, καὶ ἰσχύος μας Χριστοῦ παρρηγοῦντες ἡ μὴ

ΕΤΟΥΣ Δ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 13,560. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 13,559 σημερινοῦ διατάγματος τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς ὀχυρωματοποιίας καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀξιωματικῶν, θέλοντες νὰ διορίσωμεν ἐν μέρει εἰς τὰ ἀξιώματα ταῦτα

Διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Διορίζονται οἱ Κύριοι

Γκαρὸτ Ὑποσυνταγματάρχης, Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν ὀχυρωματοποιῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν.

Βιολιανός,	Ταγματάρχης.
Δεβώ,	Λοχαγός.
Σταυρίδης,	ὑπολοχαγός.
Ἡσαΐας,	
Μανιτάκης,	Λοιπὸν ὑπολοχαγοί.
Καλλεργής,	

Οἱ Ἀξιωματικοὶ θέλουσιν ταχθῆναι εἰς τὴν τάξιν των καὶ ἀρχίσει τὰς ἐργασίας των ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐρχομένου Αὐγούστου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τακτικοῦ σώματος θέλει γνωστοποιήσῃ μετὰ ταῦτα εἰς ἕκαστον τὸν διορισθόμενον εἰς αὐτὸν τόπον.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 28 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. Κ. ΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 13,561. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Τρεζέλ.

Σὰς πέμπει ἐμπερίκλειστον ἡ Κυβέρνησις τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ σώματος τῶν ὀχυρωματοποιῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν

διάταγμα, τροποποιημένον καθ' ὅσας παρατηρήσεις ἐκάμετε εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον.

Λαμβάνετε παρομοίως τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῖου διορίζονται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος, ὁ ταγματάρχης καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἀποτελοῦν πρὸς τὸ παρὸν τὸ σῶμα τῶν ἐπὶ τῆς ὀχυρωματοποιίας καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀξιωματικῶν.

Εἰς τὰ εἰρημένα ἔγγραφα συνάπτεται ὡς συμπλήρωμα καὶ ἡ ὁδηγία μετὰ τὰ συνδεδευντα αὐτῇ παραδείγματα.

Θελετε φροντίσει, Κύριε Στρατηγέ, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δύο διαταγμάτων.

Οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ ψήφισμα ἀξιωματικοὶ θέλουσιν ταχθῆναι εἰς τὴν τάξιν των καὶ ἀρχίσει τὰς ἐργασίας των ἀπὸ αὐτοῦ ἐρχομένου Αὐγούστου. Φροντίσατε λοιπὸν νὰ προσδιερίσετε κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὸν τόπον, ὅπου μέλλει νὰ ὑπενεργήσῃ.

Ὁ ὑποσυνταγματάρχης ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος θέλει λάβει τὰς περὶ τούτου διαταγὰς σας καὶ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς, ὅτι ἕκαστος εἰς τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ του θέλει ἐπιφορτισθῇ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἔργων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν πολιτικὴν διοίκησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν φροντίδα νὰ σὰς εἰδοποιῇ περὶ αὐτῶν κατὰ τὰς περιστάσεις, ὥστε τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας νὰ κανονίζεται κατὰ τὸν ὠφελιμώτερον εἰς τὴν ἐπικράτειαν τρόπον.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Αὐγούστου τὸ πολεμικὸν ταμεῖον θέλει ἀναδεχθῆναι καὶ τὴν πληρωμὴν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ σώματος, τούτου τοῦ μισθοῦ αὐτῶν καὶ τῶν παρεπομένων, καθὼς διαλαμβάνει τὸ ψήφισμα.

Ἡ περιγραφὴ τῶν διακριτικῶν σημείων τῶν βαβμῶν κατὰ τὰ διάφορα σώματα τῶν τακτικῶν στρατευμάτων μὲν φάνη ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταχωρισθῇ εἰς εἰδικὸν περὶ τοῦ τακτικοῦ σώματος διάταγμα.

Καὶ τοῦτο μέλλει νὰ κανονισθῇ ἰδιαιτέρως.

Δεχθῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 28 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.